

[Ingomar Petersen.]

man beholder 4 års reglen, og at der indbetales et beløb på 20 mill. kr. til statskassen, svarer jo ganske nøje til det, som vi fra det radikale venstres side påpegede ved første behandling var løsningen af dette problem.

Nu hører vi her, at fremskridtspartiet vil fremsætte et ændringsforslag til tredjebehandlingen, som går ud på, at kassen skal indbetale det fulde beregnede beløb på godt 24 mill. kr. Det kan vi fra det radikale venstres side ikke gå med til, og jeg går ud fra, at venstre heller ikke kan gå med til det, selv om venstres ordfører nu her på talerstolen har stået og talt om, at de egentlig synes, det var for lidt, de var gået med til. Jeg er spændt på at høre og se venstres reaktion ved tredje behandling.

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Hölge har ret i én ting. Der er ikke større principiel forskel på det forslag, som ministeren oprindelig fremsatte, og så det forslag, vi behandler, efter at udvalgsbehandlingen har fundet sted. Men i øvrigt mener jeg, hr. Hölge har ganske uret i at afvise forslaget. Det blev klargjort ved første behandling over for de bemærkninger, der var af mere moraliserende art, at man kunne jo gøre, hvad man ville, men hvis man ingenting gjorde, ville det betyde, at samtlige de ikke-statsansatte medlemmer, der i dag er i arbejdsløsheds-kassen, kunne danne arbejdsløsheds-kasser på anden måde og få statsanerkendelse øjeblikkelig. Der er ingen, der kan modsige, at sådan var og sådan er situationen. Stillet over for disse kendsgerninger måtte alle selvfølgelig søge at finde en løsning. Den er fundet med dette ændringsforslag, som vi kan tilslutte os.

Af de grunde, jeg nævnte ved første behandling, havde vi nok foretrukket, at det var blevet det første forslag, der var gennemført, men det helt afgørende er, at vi finder en ordening på denne sag, at vi fjerner os fra den diskussion, der ikke har noget med sagen at gøre, og finder en udvej for, at Kommunalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse kan eksistere, uden at man skal gå den omvej at oprette en række nye arbejdsløsheds-kasser — en omvej, der i øvrigt ville have været særdeles dyr for staten.

Jeg kan altså anbefale, at vi gennemfører

det forslag, der nu er stillet som et ændringsforslag.

Henning Philipsen (SF):

Vi kan fra socialistisk folkepartis side tiltræde såvel ministerens ændringsforslag som forslaget som helhed.

Men jeg vil godt føje til yderligere, at vi havde under udvalgsbehandlingen den opfattelse — og den har vi stadig væk — at det nok ville være rigtigt at fjerne lovens § 36, hvorefter en arbejdsløsheds-kasses kompetente forsamling kan vedtage at give afkald på statsanerkendelse. Vi har overvejet at stille et ændringsforslag i så henseende, men vi må nok erkende, at så skulle vi måske have fremsat et helt nyt lovforslag, som gik herpå, og derfor afholder vi os herfra. Vi giver tilslutning til det, der ligger, og vi agter at stemme såvel ved anden som ved tredje behandling for de forslag, der ligger fra ministerens side.

Lad mig gøre et par bemærkninger i anledning af det, hr. Hölge sagde. Det gør jeg på baggrund af det, fremskridtspartiet skriver i betænkningen, hvor man til sidst siger:

„Mindretallet ønsker ikke at medvirke til dette forsøg på at yde statsstøtte til forskellige socialdemokratiske støtteforeninger.“

Jeg gentager: socialdemokratiske støtteforeninger. Det er altså, hvad fremskridtspartiet selv skriver i sin mindretalsudtalelse. Det må derfor være rimeligt at spørge hr. Hölge og dermed også hans parti: er det virkelig rimeligt — på baggrund af, hvad både hr. Hölge og hans parti i hvert fald indtil nu har påstået at vide om fagbevægelsen, om dens medlemmer, om arbejdsløsheds-kasserne — at hævde, at arbejdsløsheds-kasserne i dette land udelukkende er socialdemokratiske støtteforeninger?

Jeg tror, jeg tidligere fra denne talerstol har sagt noget om, at jeg normalt ikke er sart, og det er jeg heller ikke, det er helt afgjort, men det kan ikke nytte noget, når man anvender denne sprogbrug om en hæderlig arbejdsløsheds-kasse, at man bagefter rejser land og rige rundt og fra dette lands talerstole hævder, at når man får nogen på huden herinde i folketings-salen, så er det, fordi vi andre er efter fremskridtspartiet; man er mimoser, som bliver forfulgt af de andre partier. Man må ganske enkelt an-